

Tång som bränste.

Om samrarna togs de upp tång som
lades ut på de respektive jordarna och
fick torka. Fram på hösten lades den
sedan upp på loftet och den hade kvar
den att elda med. Den gav inte dålig
värme. Hela östra landsförsamlingen
luktade bara bränd tång på den tiden.
Bränne hade de inte råd att elda
med. Det var kol och tång.

Brevbärare.

Det fanns ingen brevbärare på Öster.
Det var en gammal käring som bar
ut breven. Hon tog fem öre för varje
brev hon bar ut. Det var bara till-

fälligtvis kom gick till posten. Den
läg då där Herman Persson nu har
affär.

Polisen.

Bid Jordbrukarbanken och Scand. Banken
gick för en äppen bäck med en bro
över. När sjömännens slagskröp
polisen under bron. Det var
Sträddare Persson som var polis. De
fanns visst tre stycken.

Quarkvader och Kivolin.

Quarkvaderna var för på gamla
torget och alla Kivolinhjälen, karaiseller
och tingel-tangel på faderna mellan
Nya torget och Samskolan. Hur det var

Kan jag inte berätta för den ansägs
syndigt att beresta något sådant.
Den inställningen hade de flesta
familjerna.

"Ginna gullekämpar"

Gill näst färgade vi ägg. Aldrig med
någon käft färg. Inest använde vi
potatis och socker. Då blev de gula, eller
kaffesump. Fanns den hundkäl an-
vände vi det. Så lärade man en
femöring - att för den var inte tal
van- och femöringen gullade vi
verja en bröda som vi hade på lut.
Fram för den låg en see ägg med
länga gullanpen som en och femöringen
bräffade något av dessa och

knäckte skallet så fick man det
äggēt. Man fick slå tre gånger.
Men det var inte lätt att kläppa och
äggen var svåra att knäcka - det var
färdigt skal på dem då och hård-
kokta var de så de var gröna.

Att vinna pultekampar höll vi på
med under hela påskhelgen och
veckan efter också. Det var inte på
någon särskild plats utan varhelst
vi fick lust.

På påskafton fick vi äta ett ägg
och det uppskattade man kuisakul
för det förkann inte ammars - äggen
skulle säljas. Honorua behöll dem så
länge de kunde värpa och när de
slut slaktades fick de kokas länge
innan de gick att äta. Att steka blev

hade varit omöjligt så sega och gamla som de var.

Kung Oscar och Ek i Stadsparken.

När kung Oscar skulle plantera en Ek i Stadsparken 1899 tog han den första spadtaget men sen sa han till jordbruksministern Boshörn som var med: "Du du, som är gammal lantbrukare, du får du förbättra." - Men det blev inte riktigt gjort ändå så kl. 5 nästa morgon måste de sätta dit en ny ek. Så den som finns nu har inte kung Oscar planterat.